

HAKKI VE MÜKREMİN'İN ÖYKÜSÜ

Hakkı ile Mükremin çocukluk arkadaşıydı. Hakkı çok hızlı koşar, Mükremin ise gördüğü şeyi hemen ezberlerdi. Aynı sokakta oturan iki arkadaş, mümkün olduğu kadar çok buluşur, birlikte vakit geçirirdi.

Bir gün Hakkı ve Mükremin buluşup oyun oynamak için parka doğru yolda giderken, bir çocuğun şekerçi dükkanının camından şekerleri izlediğini fark ettiler. Fakat çocuğun parası olmadığı için kendine şeker alamadığını hisseden Hakkı ve Mükremin ceplerinde para olmadığı için çocuğa yardım edemediler.

Parka oturup bir çözüm yolu ararken önlerinden hızla bir tavşan geçer. İkisi de daha önce o civarda hiç tavşan görmediği gibi, hayatlarında bu kadar yakından bir tavşan bile hiç görmemişti. Şaşkınlık içinde tavşanın çalıkların arasında kaybolup gidişini seyrettiler.

Hakkı:

- Mükremin nereden çıktı bu tavşan ya.

Mükremin:

- Bir yerden mi kaçtı acaba?

Hakkı:

- Ne bileyim. Kalk bir bakalım şuna.

Hakkı ve Mükremin tavşanın kaybolduğu çalılıklara doğru yürürken tavşan aniden tekrar ortaya çıkıp koşmaya başladı.

Mükremin:

- Hakkı, koş yakala şunu, boynunda tasma gibi bir şey var. Belki bir adres falan yazıyordur.

Hakkı fişek gibi koşan tavşanı kovalamaya başladı. Tavşanı köşeye sıkıştıran Hakkı Mükremine seslenir:

Hakkı:

- Mükremin koş ! Boynunda bir kağıt var.

Hakkı, Mükremin'in de yardımıyla tavşanı yakalar ve boynundaki notu çıkarır.

Mükremin:

- Ne yazıyor?

Hakkı:

- Bilmiyorum, satır satır bir şeyler yazıyor, şiir herhalde.

Mükremin:

- Ver bakayım şunu.

Mükremin kağıdı eline alır ve okumaya başlar:

Memleket isterim

Gök mavi, dal yeşil, tarla sarı olsun;

Kuşların çiçeklerin diyarı olsun.

Memleket isterim

Ne başta dert, ne gönülde hasret olsun;

Kardeş kavgasına bir nihayet olsun.

Mükremin:

- Ben bu şiiri okumuştum, bu Cahit amcanın şiiri.

Hakkı:

- Şu sizin apartmanda oturan şair mi?

Mükremin:

- Evet o. Bana verdiği kitabında okumuştum bu şiiri. Memleket İsterim.

Hakkı:

- Ne güzel şiirmiştir. Bu tavşan Cahit amcanın olmasın?

Mükremin:

- Büyük ihtimalle, bir götürüp soralım.

Hakkı ve Mükremin tavşanı Cahit amcaya götürmek üzere yola çıkarlar. Şekerci dükkanının önünden geçerken az önce gördükleri çocuğun, şeker yiyen çocukları seyrettiğini görürler.

Mahalleye dönen Hakkı ve Mükremin Cahit amcanın evine gelirler. Kapıyı çalarlar. Birkaç saniye sonra Cahit amca kapıyı açar:

- Hoş geldiniz çocuklar.

Hakkı elindeki tavşanı gösterip:

- Cahit amca parkta tavşan bulduk, acaba sizin mi?

Cahit amca:

- Ooo, bende onu arıyordum. Gel buraya kerata. Sabahtan beri seni arıyorum.

Mükremin:

- Boynundaki şiiri okuyunca senin olabileceğini düşündük Cahit amca.

Cahit amca:

- Aferin çocuklar, şiiri bilmeniz beni çok duygulandırdı.

Cebinden çıkardığı harçlıkları uzatan Cahit amca:

- Alın bakalım, tekrardan teşekkürler.

Hakkı ile Mükremin koşa koşa şekerci dükkanına gittiler. Çocuk hala çaresizce şekerlere bakıyordu. Hakkı ile Mükremin, Cahit amcadan aldıkları harçlıklar ile bir torba şeker satın aldılar. Aldıkları şekerini çocukla paylaşip hep beraber parka gittiler.